

עירום אמנותי

הגישה המחבבת את ציור וצילום העירום באמנות, מכנה זאת "עירום אמנותי". מעין טבע דומם, הגוף האנושי במלוא תפארתו, שראוי לתאר אותו באמנות, כפי שהונצח באמנות יוון ורומי העתיקות ובמהלך ההסטוריה של האמנות. עירום אמנותי נחשב מנותק מסקס, נקי המושג עירום אמנותי לא היה לרוחי. עירום מכיל בתוכו מיניות (שאינן בה רבב המפר את הנקיין!). תמיד. בכל מבע שלו. ייתכן שלעיתים המיניות מוצנעת מאד, מרומזת מאד, נוכחת שם בחוסר חשיבות ואולי אף חוסר עניין, מזדמנת, מקרית, חולפת בראשנו בעת ההתבוננות בתמונה כחלוף אסוציאציה קלה כנוצה, אבל היא שם. כי העירום שם. וכאשר מתארים עירום במעשה אמנות, נוגעים במיניות הגלומה בעירום. חשבתי כך, כי הרגשתי כך, ואם אני מרגישה כך, אני מניחה שכולם עשויים להרגיש כך, שהרי הרגשות הם כלל אנושיים. אולי רק צריך לחשוף אותם כי יש נטיה להסתיר אותם או להסתתר מפניהם כשמחשבה זו מהווה תשתית לכל מעשי, באתי לביצוע המיצג בפמוסטרוון, התערוכה שבה אני מציגה התבוננות של אשה בגברים עירומים שלושה גברים נועדו להתפשט ולאפשר לי לצלם אותם בנוכחות הקהל. לא ארחיב כאן על משמעות המיצג. אומר רק באופן כללי שרציתי לשתף את הקהל בנגיעה שלי בטאבו על העירום של גבר, טאבו שבעטיו הרוב סולד מהתבוננות בעירום של גבר. אתמקד כאן בעירום האמנותי ולעומתו העירום המיני הגבר הראשון התנהל בגישה הומוריסטית, שוחחנו קלות תוך כדי הצילומים, ואף שיתפנו אשה או שתיים מהקהל. נוצרה אינטימיות מסוימת בין הקהל לאותו גבר, והאווירה בנוכחות העירום היתה מחוייכת

והנה הגיע הגבר השני, שאף מופיע בוידאו "גברים עירומים 2" ומציג שם לראווה זקפה מפוארת השיחה שלי על דא ועל הא עם גבר עירום תוך כדי צילום היא מהלך שנועד לפוגג את המתח של העירום, להקטין מנוכחותו וחשיבותו, להפוך אותו לאלמנט שווה ערך לשאר האלמנטים במפגש, לומר - זה רק עירום - גוף של אדם, וגם הזקפה שלו, (זקפת מאיימת? מושכת? מביכה כי מקומה הטבעי אינטימי ולא מתפרץ אל במה?) היא רק ביטוי לתחושה המינית שלו, שאיננה יותר מתחושת פחד או שמחה או רעב או עייפות - תחושה שהיא מנוע המניע התנהגות אנושית והנה הגיע הגבר הזה שכשהציג עצמו לראשונה, סיפר לי ששימש דוגמן עירום לסטודנטים וציירים בלונדון במשך כמה שנים. לא כל כך התרשמתי היות שכאמור, מיצגי עירום אמנותי לא עניינו אותי, אלא הטאבו של העירום. כשבא אלי לסטודיו להצטלם, שוחחנו תוך כדי, והצעתי תנחות כאלה ואחרות שלא (נטו ל"עירום אמנותי" (גם לא לפורנוגרפיה והנה הגיע תורו של הגבר הזה לקחת חלק במיצג. יצאתי לרגע להזמין את האנשים פנימה, וכשחזרתי מצאתי אותו שרוע על הבמה הקטנה המיועדת לו, דומם כמו פסל יפה תואר. נהייתי להסתכל עליו. האנשים נכנסו והתקבעו במקומותיהם בשקט, מוכנים להמשך. עשיתי קליק רעשני בפולארויד, ואז התמונה שנשלפה סימנה לו להחליף מצג. ועוד קליק, התמונה נשלפת, והמצג מתחלף, וכך, בקצב אחיד של קליק-תמונה נשלפת-מצג מתחלף, קצב שהכתיב הגבר הזה, עמדתי שם מלאת התפעלות ונטולת מילים מול המצגים היפים שבהם הציג את גופו, מבליט קשתות, חמוקים, שרירים, מבנה ארכיטקטוני של גוף, חיוך צחור שיניים, מתכופף, מזדקף, מסתובב, יושב, שוכב - כל מה שהיופי האנושי יכול להציע

הסרתי את הכובע בפני העירום האמנותי וזכרתי את המפגש איתו בסטודיו, על זקפתו, שהיא המיניות בכבודה ובעצמה, ולא ידעתי להחליט - האם יש סתירה בין "עירום אמנותי" לבין עירום עם זקפה